

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок № 10, II. пов.
Конто пошт. шльон. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Реклама не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 3-00 зл.
Чвертрічно 12-00 „
Піврічно 24-00 „
Річно 48-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Голландії, Бельгії 30 фр. фр.
Італії 7-00 зл., Швейцарії 7-00 зл.,
Швейцарії 6 шв. фр., Чехослова-
чії 30 к. к., Румунії 150 лей, Бель-
гії 7-00 зл., Австрії 7-00 зл.,
Швейцарії 30 шв. фр.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Ще один зїзд православного духовенства в Галичині.

У Львові має відбутися в цих днях загаль-
не зібрання православних місіонарів з цілої
Галичини, щоб познати положення

православ'я на терені Лемківщини. Під час то-
го зібрання відбудуться теж духовні справи
для прав. духовенства.

Дивна акція.

Пішуть нам:
Від кількох днів ходить лупківський віят
у двох селянинах по околицьних селах і збирає
там печатки під письмом (написаним тара-
каном), в якому є домагання прилучити

ту околицю до лемківського єпископства. Зби-
раючи ті печатки й підписи, згаданий віят по-
кликється на виразне поручення в цій справі
старости Гонсьоровського в Ліську. Скільки в
цьому правди, не знає.

Акт обвинувачення проти польського письменника.

МОР. ОСТРАВА, 27. III. ПАТ. Прокуратор
Мор. Острави, який уже акт обвинувачення проти пись-
менника Стан. Кашницького, що сидить у в'яз-
ниці в Мор. Остраві. Розправа відбудеться за
актом обвинувачення в середу 28. III. Акт об-
винувачення зазначає Кашницькому проступок
підп. ст. 1. закону про охорону республіки,
який говорить про підбурювання проти держа-
ви. Крім чотирьох денуціантів судова влада ві-

звала на свідків, на внесення польського консу-
ляту, 9 свідків поляків. Боротьбі Кашницького
д-р Гус із Мор. Острави.

МОР. ОСТРАВА, 27. III. ПАТ. Після пере-
держання через два тижні 18-літнього студ.
Штрєнцля з Тешина, влада переконалася, що
він невинуватий. Штрєнцля випустили на волю.
Зачувати, що Штрєнцель буде домагатися від-
нес. влади відшкодування за моральну кривду.

Обов'язок служби в кадрах праці.

САРБІКЕН, 27. 3. ПАТ. Згідно з вістками,
які вже нашіли, мешканці басейну Сарі, що є
в Німеччині, підлягають обов'язковій службі в ка-
драх праці, як і німецькі горожане. Кадри праці
вже ввели в Німеччині на місце дотепер-
шньої добровільної служби. Мешканці Сарі
теж при цьому також складають присягу на
вірність Гітлерові. В присязі члени кадр зобов'язані

заявляти м. ін., що на випадок потреби схочуть
іти до зброї. Вербують до кадр праці в Німеччині
теж серед робітників промислових заводів ба-
сейну. Після літнього випробування приймають
тих членів кадр назавжди на їх давні становища
дирекції заводів, які симпатизують із нац-
соціалістами.

Довкола афери Ставіського.

Хтось утруднює слідство.

ПАРИЖ, 27. III. ПАТ. „Лібєрте“ повідо-
мляє, що слідчий суддя Ордоно, який веде спра-
ву Ставіського, жадував на груднощі своєї
афери. Інтересовані особи все знають про ре-
зультат і їх чекають. Ті недискреції виходять
з слідчого кабінету. Хто їх доконує та
чиї інтереси, не знає.

На основі повідомлень з Лондону ареш-
товано там кабареову артистку Сесіль Ноно,
яка мала дорожчість Ставіського. Вона була
приятелькою Романіна і дітала на
всх. рахунок.

ДАЛЬШІ АРЕШТУВАННЯ.

В Парижі переведено ревізію в мешканці
м. Авіні, яка посередничала в кількох спра-
вах Ставіським і вищими міністерськими
позовами або парламентарістами. Сконфіс-
ковано багато документів. Слідчий суддя пе-
решлює ревізію у матері арештованого Ено,
який почував перед арештуванням. Забрано
й документи, що матимуть велике
значення для справи. Багажі Ено вказують, що
він їздив несправді до Лондону, бо знайдено
там стикет англійського походження.

ТАЄМНИЙ САМОХІД.

Слідча влада займається висвітленням
справи таємного самоходу, що на основі пові-
домлень французького консуляту в Нїрнберзі,
переїздив з початком березня ц. р. крізь Ні-
меччину на схід. Самохід мав французьке ре-
єстраційне число і відповів своїм виглядом
самоходові, який бачено в Діжон, коло місця,
де вбито Пренса. Загально думають, що тим
самоходом втекли вбивники Пренса.

БІЙКА Б. ГЕНЕРАЛА З ФОТОГРАФОМ.

ПАРИЖ, 27. III. ПАТ. Ген. Барді де Фуртон,
здергаований за участь в афері Ставіського,
прибув учора до палати справедливості, по-
кликаний слідчим суддею. Його оборонець
звернувся до в'язничної сторожі, щоб усунула
фотографів. Після переслухання генералові
вдалось вирватися фотографам, що на нього
чатували, однак вони дізнали його над Секан-
ною. Розлючений генерал кинувся на одного з
них. Прийшло до бійки, яку припинила шойно
поліція, арештуючи генерала. Фотограф за-
скаржив до суду генерала, який зобразив те са-
ме з фотографом.

Французька мораль.

Через париським трибуналом розпочався
процес за вбивство, якого мотиви не будуть
ніколи відомі. На лаві обвинуваче-
них сиділи 46-літній Жермен Юот, знавця перед-
шнього лама париського підсвіта. Поняв-
ся артистично називає д'Ангільмон руй-
нувати своїми витребуваннями державних му-
зей і музеїв. У довгому списку її приятелів
будуть м. Франц Баварський і гр. Мель-
шамп. Дня 7. березня ц. р. д'Ангільмон за-

стріляв у своїм мешканні префекта Козерта,
що був останнім її приятелем.

Оборона приймає тезу вбивства в афекті
наслідком заздрості. Іншої думки є відомий
журналіст Леон Доде. В оголошеній статті він
доказує, що д'Ангільмон і префект були ча-
стиною мафії, яка ділає в тісному зв'язку з полі-
цією. Вбивство Козерта dokonано з наказу по-
ліції.

Далекий Схід — центральна світова політична проблема.

Львів, 27. березня 1934.

Це політична аксіома, правда, яка не під-
лягає дискусії, бо не викликає ніяких сумнівів,
що центральною політичною проблемою світа,
довкола якої кружаться лії всі інші проблеми,
це проблема Далекého Сходу, яка у свою чергу
має два обличчя: одне, звернене на захід, зовесь-
я боротьбою за панування над Тихим Океаном
(Японія—Злучені Держави Півн. Ам.) і друге,
звернене на схід, є боротьбою за панування над
азійським суходолом (Японія—Совіти). А що
японсько-американський конфлікт просто через
географічні умови не грозить безпосереднім
визначенням, а навіть на випадок такого формально-
го визначення не може довести до рішучого, безпосе-
реднього розрахунку, а Китай не грає ще ролі
фактичного підмету у далеко-східній проблемі, то
дійсним і реальним центром світових політичних
питань залишається конфлікт між Японією і Со-
вітами. Це той конфлікт, який переходить ріжні
етапи і в ріжному часі, залежно від тих чи інших
подій, вилається грізним чи більше злегати-
ним, та який проте існує в перманенті і невід-
хильно наближується до єдиного-можливого прак-
тичного вирішення — у безпосередньому ударі
великодержавницьких сил Японії та більшовиць-
кої Росії. Ані американсько-англійське морське
суперництво, ані проблема французької азі-
атсько-політичної гегемонії в Європі, ані італій-
сько-французьке суперництво за впливи у Північ-
ній Африці та Близькому Сході, ані тим більше ні-
яка інша внутрішньо-європейська справа не
мають значіння проблем справді світових. На-
паки: всі вони в більшій або меншій мірі зрі-
суються до проблеми Далекého Сходу, до сил
та інтересів, які в тамтїй проблемі є чинниками
рішучими.

І ця ситуація триває далі, хоча саме її
розміри дуже дрібні: друго- і третьо-рядні полі-
тичні справи „місцевого“ європейського харак-
теру притягають до себе всю увагу місцевої прес-
и, і хоча поза цими дрібними справами не видно
тієї справи найважливішої. Так було з подіями в
Австрії і Франції (кроваві заворушення у Пари-
жі на тлі кризи устрою, загостреної аферою Ста-
віського), з підготовкою римського пакту (подо-
рожі Сувіча) і його завершенням (зїзд прем'єрів
у Римі). — так є нині з англо-французьким об-
міном нот у справі розбурхання, а заповідником
визитою французького міністра закорд. справ
Барту у Варшаві, польсько-чеським конфліктом
і поголосами про тайні польсько-литовські роз-
мови. Навіть така справа, як історія кар'єри і
краху та романтичної втечі американського мі-
ліонера-обманця Інеула, не важить зте про
французьку справді виїмкову „ставіськіду“, —
затемнює „далеку“ справу совітсько-японського
конфлікту, яка проте в справу найбільшою,
бо від кристалізації того конфлікту і визити до
совітсько-японського удару залежить обличчя
внутрішньої і зовнішньої Європи.

Тимчасом там, на Далекому Сході, розви-
ваються події точнісінько по японським плямам.
Ті плями засновані були то у політичному запо-
віті колишнього прем'єра Японії з 1927 року,
бар. Такаки, що його оголосила совітська преса
на доказ свідомої протисовітської японської ак-
ції. Вираді японці заперечили автентичність
документу, а проте його внутрішня логіка і збо-
рка японської поведінки каже вірити, що ро-
зум японського державного діяча справді закла-
дезь передбачив і накреслив не лише загальні
шляхи японської господарсько-політичної еко-
номії, але й у деталях виготовив план її реалі-
зації.

Перший етап того плану завершений: ство-
рення держави Маньчжу-Го з останнім потягом
старо-маньчжурської династії цисарем Пуї на чо-
лі. Шлях тої політики — це не стільки розчле-
нення Китаю, опанованого євотодні ще білою ра-
сою, скільки промонітування собі догори на захід.

СТЕРИЛІЗАЦІЯ В ТУРЕЧЧИНІ.

Турецький парламент затвердив проєкт
закону, що укладає владу до переселення
сирітської діти у мона. мешканців і зі-

лично обтяжених. В найближчих днях викона-
ють стерилізацію на 20 особах.

Повіdomляемо наших Шановних Відборців, що знаний магазин
стилевих меблів, комплектних спалень (спеціальність тапчани)

I. СІВКА

відчинив новий склад у Львові,
вул. ВАЛОВА 11.
82/85 4-10

Манджурія опанована — черговим етапом в Монголію. Але й Монголія не є суцільним краєм. Вона ділиться на „зовнішню“ і „внутрішню“: перша з них знаходиться у руках московських більшовиків, що „визволили“ бурятів, так як українців, та з Улан-Батора (Урга) зробили фактичну протиполонську господарську й мілітарну фортецю, — остання ж, внутрішня Монголія, належить саме у процесі тісного зіпсовання з Манджу-Го. Цей процес іде легко, бо відновлення монархії у Манджурії нашло дуже прихильний відгук у патріархальних традиціях монголів,

підштовхнених від павкінського уряду революційними комунофільськими ідеями Сувятсена. Колиж остаточно зміцніється японсько-манджурський вплив у внутрішній Монголії — прийде черга на Монголію зовнішню, на територію, якої Москва мабуть не зречеться так легко, як мусіла зректись неофіційного володіння у Китаю і Манджурії.

І тоді наблизиться момент удару, який потрясе цілим світом і до якого вже живі відлиги світу — готуються...

Офіційне признание хиб дитячої літератури на Східній Україні.

У згоді з основною засадою комуністичного виховання, кожна дитяча книжка на Сов. Україні має своїм завданням виховувати в дитині класову свідомість та майбутнього комуніста, члена нового соціалістичного суспільства.

Боротьба більшовицької влади Сов. України з „ідеологічною спадщиною“ привела її до боротьби на полі дитячої літератури насамперед з казкою, бо вона, мовляв, не рахується з дійсним світом, а, навпаки, „створює особливий ідеалістичний світ“.

Разом з казкою народній комісаріат освіти Сов. України відкинув взагалі фантастику, як форму подачі матеріалу, яка „заперечує принцип глибокого реалізму“.

Щодо класиків, то більшовицька влада не відважилася усунути їх цілковито, але ухвалила подавати їх дітям в спрощеному вигляді, а саме, „з умовною якнайвищою в дусі пролетарської ідеології тобто, перероблення, редагування (пам'ятаючи, що не діти для класиків, а класики для дітей)“.

В Українському Науково-дослідному Інституті Педагогіки в Харкові постанала навіть думка про те, що дитяча література є зовсім зайва, бо не вік читача, а лише його розвиток може бути єдиною ознакою для добору відповідної йому літератури. Отож і дитина може прилучитися до жкарбиці загальної літератури, що обслуговує торослих читачів. Так дійшли більшовицькі педагоги в ігноруванні особливостей дитячої психіки до повного абсурду.

Але в останній час більшовицька влада й сама відчула, що вже завдало далеко зайшла у ставленні вимог щодо дитячої літератури, звільнення яких справді веде до повної ліквідації дитячої літератури. І ось на Сов. Україні нака знов здобуває собі місце, як матеріал дитячого читання. — правда, після того, як „сама“ Н. Крупська гостро обурювала негативне ставлення до казки. А минулого року народній комісаріат освіти вирішив проаналізувати видачі на Сов. Україні книжки для дітей, знаслідок чого й визначив ті основні хиб, що їх має дитяча література Сов. України сьогодні. Наведу тут деякі з цих хиб, використовуючи для цього матеріал, який подає стаття М. Спектора „Дитячий літера-

турі високу якість“. („Комуністична Освіта“, ч. 1, 1934 р.).

„Повне ігнорування арашої дореволюційної української, російської та західно-європейської літератури. Майже не роблять нові переклади, і не пристосовуються (і С.) до сучасної дитячої читачкої маси кращі зразки класиків світової літератури“.

„В дитячій літературі зустрічаються твори, що посередньо чи непосредньо популяризують грубість, хуліганський жаргон тощо. Взагалі в дитячій літературі майже не ведеться боротьба за „чистоту“ мови, за її збагачення новим словарним матеріалом високої якості“.

Одначе, відкриваючи казки та класикам світової літератури вступ до дитячої літератури, народній комісаріат освіти й надалі стоїть на тій засаді, що мистецька дитяча книжка має виховувати „соціалістичне відношення до праці, до громадської власності і трудового колективу“.

Стоячи на цій засаді, більшовицька влада, розуміється, й надалі позаватиме дітям казки і класиків української й чужої літератури в спрощеному вигляді, бо, мовляв, цього вимагає „пристосування“ їх до сучасної дитячої читачкої маси.

Більшовицька влада, як бачимо, ще й досі не усвідомила собі, що пристосування творів дитячої літератури до основної засади комуністичного виховання неминуче потягає за собою невисоку якість їх як з мистецького боку, так і з боку літературного оформлення. А тому, на мою думку, нема жадних підстав вбачати в офіційному призначенні хиб дитячої літератури на Сов. Україні заворуку підвищення якості дитячої літератури в недалекому майбутньому, коли там і надалі залишається в силі і першійший погляд більшовицької влади на завдання дитячої літератури.

Отож більшовицька влада за допомогою услужливих комуністичних педагогів хоче й далі провадити свій безглуздий експеримент над дущою беззахисної дитини.

Ст. Сірополько.

Читайте „Діло“!

Рідний промисл — це ворог безробіття.

„Суспільний Промисл“, кооперативна фабрика цукорії „Луна“.

Цукорія „Луна“ znana вже найширшим верствам нашої суспільності не тільки як вироб рідного промислу, але також як виріб дуже доброї якості. Для 18. п. м. відбулися Загальні Збори кооперативної фабрики, які виявили, що ця молода інституція (заснована в половині 1932 р., фабрика урхохла від грудня 1932 р.) виказує подиву гідний розвиток. На зборах явилось 55 членів, у тім п. сен. Павликовський як представник „Народньої Торговлі“ й рівночасно Ради РСУК, п. дир. Мартюк від Центросоюзу та як гості дві делегатки Союзу Українок.

Докладне справоздання з діяльності кооперативу за 1933 р. зложив інж. Р. Раковський, а інж. С. Павлик подав відповіді повітових осередків на розісланий фабрикою квестіонар, відносно якості цукорії „Луна“ і т. п., які випали дуже прихильно.

Інж. Ольховий відчитав звіт з ревізії РСУК переведеної 6. 3. 1934 р., в якій ствердив дальший зріст оборотів та під кожним оглядом вдолжляючий стан кооперативу. Річеву й на високому рівні видержану дискусію започаткував сен. інж. Павликовський цінними заувагами відносно поширення в нас управи цукорії, як нового джерела доходу для наших різників, впаваючи при тім на величезні можливості розвитку фабрики, започаткував якого є дотеперішні її успіхи. За-

гальні Збори акцентували погляд Управи й Наглядної Ради кооперативу про konieczність уже в біжучому році збільшити власні плантації цукорії настільки, щоб не треба було спровозувати чужого сирівця, та про потребу вибудування власної сучарні. В тім цілі треба збільшити уділовий капітал, призначаючи нових членів між прихильниками розбудови кооперативного промислу та між кооперативами.

З чистого зиску в квоті 6.502.90 зол. призначено 650 зол. на добродійні цілі, а решту до запасного фонду, щоб скріпити таким чином власні фонди, так потрібні на дальшу розбудову. З тої причини Загальні Збори не прийняли внесення на призначення дивіденди від уділів. До Наглядної Ради на місце 3-ох вильсованих членів увійшли д-р Петрів, ред. Гладкий Гриць і п. Камінський Іван. По скінченні зборів члени оглянули майжево улажену фабрику кооперативу та розійшлися в піднесеному настрою, бо побачили наглядно, що започатковане ними діло справляло всі їх надії.

Як відомо, фабрика постанала з ініціативи та на уділках українських приватних службовців, при визатній моральній і матеріальній допомозі професійної організації „Супруга“. Метою було створення нових наратів праці для безробітних товаришів.

Покладані надії на нову промислову установу не завели. Починаючи з січня, „Суспільного Промислу“ діяшов по році праці до оборотного фонду в сумі 35.255 зол. 52 сот. за один місяць маленька фабрика продала 40.020 кг. цукорії зиск дав за той рік 6.502.90 зол. Фабрика працює 11 працівникам, які інакше були б в безробітті. Вони заробляють місячно 1.200 зол., а їх число буде зростати в міру того, як фабрика. Фабрика збуває около 5.000 кг. цукорії місячно а поємність нашого ринку обчислюється збуту на 2.000 кг. місячно. Кожен місяць новим робітникам. З другого боку, коли роздати фабрики та число осіб, які досі дістали у фабрику працю, то кожних 15 працівників заводили собі працю одному безробітному. Коротко кажучи, на практиці „Суспільного Промислу“ бачимо, що з одного боку є можливість розбудови нашого промислу, а з другого боку, що розбудова рідного промислу є доцільним, а може й єдиним способом боротьби з безробіттям.

Найновіші моделі	Найкраща якість
Найвибагливіша робота	Найбільший вибір
Найнижчі ціни у весняних жіночих плащах та костюмах	у формі
Л. МОЛДАВЕР	
Львів, КОПЕРНИКА 17, 1. пов. Тел. 46-36	

СУПРУГА.

Професійна організація українських умовних працівників.

У 1933-ому році „СУПРУГА“ розпочав 24-й рік свого існування. Розпочав його скріпкою кожний інший рік — турботами про долю українського умовного працівника й про розбудову Союзу. Для 23. березня ц. р. відбулися Загальні Збори Союзу, а звідомлення Головної Ради Союзу дає змогу приглянутися тому, які справи дали турботи Союзу.

Вже з побіжного перегляду звіту з турбот Союзу в 1933 році видається звіти дві справи, які були для Союзу, так скажемо, ударними. Вони це: 1) боротьба з безробіттям і 2) впорядкування внутрішніх справ Союзу та збільшення членів.

Справа боротьби з безробіттям розпочалася в Союзі від того, що Головна Рада застановилася над якнайкращими засобами забезпечення членів Союзу перед безробіттям і на випадок безробіття. У самому Союзі закінчилася та справа тим, що збільшено вкладку на безробіття і підвищено висоту допомоги на випадок безробіття. Але безробіття у ширших розмірах спливає щойно поза Союзом і тому раз по раз, на справу поневоли вийшла поза межі Союзу. Союз дав почин до поважних ширших громадських сходів у цій справі та довів до того, що звідси зложено й оголошено у старості статут організації, яка мала зятися допомогою безробітним і взагалі мала за завдання боротьбу з безробіттям. На жаль, ціла справа застрягла в старості, яке не дозволило заснувати такої організації.

Впорядкування внутрішніх справ Союзу дало кращі наслідки. Союз звільнено від так званих членів, які вже з давнішого часу не стали бути членами Союзу, хоч їхні імена не фігурували у реєстрі. Натомість прийнято у рекордове число нових членів (198), так що на кінець року Союз мав 611 справжніх членів. У тому році Головна Рада Союзу задала справу самовідраччєня і невтомній праці заступника голови Івана Камінського працювала по 1.200 го виробленому плані й посунула далеко вперед справу Союзу.

Матеріальний стан Союзу, як на нашій умовній, є досить сильний. СУПРУГА допомагає готівкою самим фондам (безробіття, допомога по смертності і і інші) в сумі понад 16.5 тисяч золотих, а все готівкове майно Союзу налічує кругло 23 тисячі золотих. Та сума майна і грошей улькована в Банку українських приватних службовців, з якого користають лише члени Союзу.

Нова Головна Рада Союзу. Загальні Збори 23. березня вибрали нову Головну Рад. Головою вибрали вповні заслужено п. Івана Камінського. На жаль, п. Камінський вже не маючи наміру знову бути членом Союзу, а це мабуть не маючи наміру знову бути членом Союзу.

С. С. Жукович.

ОБЩАНКИ П. ДРОЯНОВСЬКОГО.

Галицький Магазин Новостей Галицька 13.
Поручає новини, сукна, шовин, зефіри, полотна
та всілякі блаватні товари по найнижчих ці-
нах. При закупні товару від 5. зол. даров блаґоти
до цесарським війс. 3/73 а—

**Товари
блататні**

ВОВНИ, ШОВКИ, ПОЛОТНА, ПОСТІЛЬ

Ф. Ожеховський

Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
7153 28—180 Телефон 25-55.

заснування нашого сучасного політичного положення на всіх українських землях з вказанням на кожен рік скликання Всеукраїнського Національного Конгресу, до чого дав уже почин Центральний Комітет УНДО.

По виготовленні реферату приступлено до виборів. До Повітового Народного Комітету на мелинську округу вибрані п.п.: Петро Смалян, адвокат у Мельниці як голова, як члени: Володимир Грушківський, смер. учитель в Заліссях, п. Гермаківка, Василь Дінич, господар в Окозах, Писиф Зуляк, господар в Гермаківці, о. Михай-

ло Пазяниця, парох в Пилипчу, п. Усте, Епископське і Василь Чубей, господар в Іваню Пустім. Накінце вибрано комітет позички „Рідної Школи“ з п'яти осіб під проводом м-гра Гніта Баранюка, адвоката-аппліканта з Мельниці і комітет допомоги голодуючій Гуцульщині — також з п'яти осіб — під проводом о. Івана Чолганя з Іваню Пустого.

Після того на внесок п. Горалю ухвалено одностайно відповідні резолюції. По кількохгодинних нарадах закінчено з'їзд відспіванням національного гімну.

Незнані мученики.

Обміняйте брати мої,
Найменшого брата!

Т. Шевченко.

На горі пасли худобу пастухи. Чую претарний сольовий рефрен якогось хлопчини, що співав над ровом.

— Що це за хлопчина? — питаюсь поморянських пастухів.

— Віз із села. Вчиться в нашого коваля! — відповідають хором. — В зиті пасе з нами худобу. Він умів напам'ять усі пісні, що співають на концертах. А віршиків написав цілий зошит.

Раз бував в школі. Хлопчина не вважає за гонимого. Хочу його скартати. Аж дивлюся, у нього звиток паперців, а всі густо-густо засинані рисунками й малюнками. Купив я йому рисункових зошитів, олівців, фарби та заохотив, щоб він все рисовав.

За кілька днів привів до мене інший хлопчина різьблені рами. Коли я хотів йому заплатити, він чомусь розплакався і не зміг сказати, чого прийшов до мене.

В одному селі в Радехівщині я чув, як хлопчина з III кл. сільської школи читав у церкві „Апостола“. Його чудовий голос більше мене зворушив, як найкраща опера.

Ще в одній хаті бачив я на стінах прекрасні композиції стінописів. А мати була мала дівчинку, що вже „позамазувала“ всі стіни аж під златі образи...

Це вже дає нам дуже виразний образ, як ми дбаємо за творчу силу народу. Великі таланти, що може колись були би світової слави, марнуються в різних глухих селах. А ми дивимося на

них, подивляємо їх здібності і здвигаємо раменами та й тільки. Кажемо: біда, матеріальна скрута, нема засобів, тож годі!

А тимчасом молоденькі таланти називають. Їх душа рветься до творчості. Вони розкривають свої молоденькі крильця і починають підноситися понад рівень сірини. Їх молоденькі голівки лезуть за коровами на пасовиську, над якими рівнями, у шкільній лавчині, чи у віконці курної хатини пролітають великі думи. Вони думками входять у зовсім окремий світ. А тут уже роліч перші налітати їх крильця, що підносяться до лету. Вони не розуміють їх душі. Запугають їх до зовсім протилежного їх душі паростату праці і в заранні віку обивають їх засад та охоту до вищої творчості.

Тоді ці талановиті, а безталанні діти втікають до інтелігентів. Може він скорше їм допоможе. Але й він тільки похитає головою і скаже: „Школа, шкода, такого таланту! Ще добре, як купити їм паперу, олівця, дасть книжку. І ці великі таланти в пупіжках життя поволі вянуть, сохнуть і ликають незвані нікому. Молоденькі мученики.

Це сумна дійсність. Аж соромно, щоб це в нашому столітті діти мистецтва переживали таке кріпацтво. Тут нас не оправдає навіть найбільша матеріальна скрута. Ми тратимо найцінніші скарби творчої сили народу. Неодина з цих талантів дівчав би колись вершка слави, а так пропадала марно. Лише деякі через силу волі, чи дивиний припадок дадуть про себе знати ширшому загалові. Це тільки Шевченко міг перейти тернистої дороги і не заломитись. Але це був Геній.

Тож чи не пора нам зайнятися дітями мистецтва, що несуть в собі зародки чогось великого? Чи не знайдеться в кожній бурсі-ахисті боля охотця? Про саму науку не журімся! Чи не оплатиться аложити на цю ціль кілька золотих, за які ці мистці колись принесуть нам велике багатство і покриймо славою наш наріз? А може так створити окреме товариство, фонд?

Вже село починає розуміти важкість дитини. Були такі селяни, що приводили до бурси чужих дітей і просили мене прийняти хлопця на їх кошт, бо нам треба крамаря до кооперативу, механіка до млина, — казали. „Охмичко, брати мої, найменшого брата!“ — казали. „Охмичко, Шевченко, виведіть хлопчину з села між людей, болай на рік-два! Нахай плануватиме, побачить світ. А може схоче тоборотитися з долею і колись стає для народу неоціненним скарбом і славою

О. Горичей.

По широкому світі.

— З наказу комісаріату тяжкого промислу усунуто 15 директорів і інженерів за злочини фабрик. Звільнених арештувало ДПУ за порушення закону про державний маєток.

— В Тульоні прийшло з прикладу викладу в справі Стависького до грізних заворушень, які поліція зліквідувала швидко при допомозі війська.

— Французський уряд задумує розписати вибори до парламенту на жовтень або листопад.

— Посол Бержері зізнав перед комісією для розслідування випадків у Парижі, що в них брали участь суворі фашистські й добре озброєні організації Молодих Патріотів. Камельот ді Руа, Полумяного Хреста і Французької Солідарності, які він, Бержері, вже давно вимагав розв'язати.

— Американське міністерство праці й еміграції дало спеціально прихильні доручення для втікачів з Німеччини, щоби, мовляв, трідиційна політика Америки, яка завжди лавала захист політичним і національним втікачам, не потерпіла на своїй добрій славі.

— У Крівленді прийшло до бурхливих вуличних демонстрацій в зв'язку зі страйком чорних у цьому місті, які поліція зліквідувала.

— 420 тис. американським робітникам сталесвого промислу мають з 1-го квітня підвищити на 10 відс. платню.

— Франц. міністр закорд. справ Барту вїхав до Брюсселі, в зв'язку з чим відмічує бельгійська преса, що всякі погрозки про розв'язність політики Франції й Бельгії є безсмішними та що всі держави є проти німецьких зброєв.

— О —

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 29. БЕРЕЗНЯ 1934.

(З конкурсу „Діла“ під гаслом
„Кожний може стати письменником.“)

М. ХМЕЛЬНИК.

Несамовита дефіляда.

То було так:

— У бою під Красним, вислали мене, старшину для зв'язку 6-го кінного козацького полку з важкою й пильною депешою з першої боєвої лінії до команд штабу. Це не була така проста справа: по дорозі мусів я проїздити гостинцем через отверту рівнину між двома селами, яких гри кілька кілометрів під повним ворожим обстрілом. Ворог знав, що це одинока лінія нашого зв'язку і обсадивши збіччя близьких горбків, пускав час-від-часу по гостинці серії зі скорострілів та поодинокі приціли з батерії польових гармат. Видко було добре, як від калюж вибоїстого гостинця відбивалися від куль бризки мутної води й болота, а над деревляним містком через річку, що плала серединою рівнини, ставали білі димки від розриву шрапнелів. Минати боками це було куди, бо на розмоклих, болотистих полях і лугах біля річки певно з конем застряг би в трясовину.

Отже треба було рішитися на цю дивну дефіляду під ворожим обстрілом, бо я не було часу до вадути.

Я мав тоді коня спокійного, добре вже старого, що мав одну хвилю: не любив спішитися й легити повним гоном, а волів бігти спокійно, як на його поважний вік і підв'язність престало.

Я зібрав усю відвагу, затяв коня нагайкою, що його видко сильно здивувало, але й не дуже зворушило і він пустився легким скоком по вибоїстим гостинці.

Мене зараз з ворожого боку побачили і почали „лапати“ за серії зі скорострілів. Я підняв з усіх сил коня, та він, як пристало старому ветеранові ще з ц. к. австрійських уланів, що гірші бої перебув, не переймався з мого нагайкою, ні гаслом кудь, що а плавающим зойком

пролітали мимо і біг дальше запереміну легким чвалом та бігом. Так проїхали ми цілком з третиною дороги і стали зближатися до найбільш загроженого місця при містку, де з тріском розривалися стрільна шрапнелів. Я нагнувся коневі на шию, аби зменшити цілю для куль, скорчився весь в собі і впаав у цей дивиний стан фаталістичної байдужості, що межує зі сном. Нараз вчув я, як кінч нагло скочив у бік і пустився таким шаленим гоном, якого я не тільки не відчував, але й від найшвидшого коня ледви міг коли сподіватися. Спершу подумав я, що це його яка куля легко драгнула і не оглядався, звернувши всю увагу на місток. Та зараз відчув, що і мене щось за ногу немов рукою хвтає. Я бистро оглянувся і задеревів. Я чув, як уся кров мого з лиця сплинула, а за серце вхонив аймний, аж болючий жах:

За мною до коня вцепилася була не то смерть, не то відьма!

Як через мряку тямлю: — якась дивно погана й чорна з лиця жінка, з рокуйованими синими патлами, з яких залітала червоно-краса хустка, трималася хорчево одною рукою за хвіст коня, а другою за ремінь горби при сиділі. Босі, заболочені ноги вперла коневі під гурт! Несамовито шкірала зуби й заєрталала очима, ще й щось незрозумілого покрестувала!

Та тоді було слухати, бо кінч мій з подвійним тягарем гнав як англійський переговець, просто животом землі дотикався. Довкола тріскали стрільна шрапнелів і гранати виривали ями в кам'яній гостинці. Ми проїздили через річку. Я почав тоді сумніватися в реальність усього: відповідальність — град куль — відьма — шалена іада і лях коня — це все було за багато, щоб повірити у дійсність одної хвилини. Я задеревів зі страху і почав дилитися на себе, як на якогось актора, чи героя Гофманівської новели. Чи може я вже припадом не вбитий і чи то не сонні примари другого життя? Може це Валькірія прийшла по мене на добоєвницю. Та чому ж вона така страшна й погана?

Та одночасно бачив я перші дерева й хати. Свист куль зятих і я мов дівча сонно змивав, що

ми вже поза обсягом ворожого обстрілу і що вже село, де були наші частини. Оправді знов земляних заслон показались шоломи стрільців та всі вони чомусь дивно махали до мене руками і перекликувалися. Я був майже безпроточний, кінч гнав ще останками сил, важко дихав і стоївав. Я не оглядався і прийшло мені тоді на думку, що може мені та відьма ззаду привалилася. Та вже в дальших кількох хатах кватирки штаб і я відруково сплинув коня. Тоді щось мого коня важко впало на землю і ремінь сідала випружилася. Кінч трясся, весь покритий піном.

З команди вибігли старшини і ялось дивно поводитися. Спершу зацікавили зі здивування, а потім стали страшенно сміятися! Я тоді стратив цілком голову. Дивлюся, а ця моя відьма, ця Валькірія, піднімається з землі, видно така жвава баба, і до нас з язиком:

— Саусе сьвянти, Матко ченстоховська, крові мов постмелалі! А не сядеш би то на сніг п'яхах мааурських, хами шпенгенте!

Я зліз з коня і мовчки передав суворожним руками депешу. Коня взяли від мене турі. Шес до мене говорили й пояснювали мені, та я не дуже багато з того розумів. А сміялися, сміялися усі! Хоч не було на це багато часу, бо зараз пішли ми до наступу. Потім шойко мені вивели все. Моя відьма це була стара колоністка, куралька з Закопавого, Айтка, що пасла перед батвою корови на лугах біля річки. Корови від куль попадали, а вона лежала напів мертва в остраху подалі, а вона лежала напів мертва в остраху у рові при гостинці під ворожим обстрілом. Як я надіхав, втіплюлася в панічний страх коня, що мшов тоді ще досить поволі і переїхалася за мною з шістнадцяти кілометрів до села. Як вона мила в таких невиндливих положеннях і при таких шалених гоні коня не впасти — це знав: видно шаленим гоні коня не впасти — це знав: видно страх додав їй справді невольної сили. Можливо, що цим врятувала й мого життя. Бо при повільнім бігу коня були би мене такі чабуть загубили.

Від того часу знаю, що в хвилини, коли річ дійсно і недійсно тратять свою річку „гостинці“ і свідомості людини.



А. Пясецький А. С.
КРАКІВ.

Замовлення приймає
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ, ЛЬВІВ.

ваний признався до вини. Він умовився був з Врублем на 6 год. вечором на дорозі за затіжничою станцією і тут його застрелив. Аг. Вхсуд твердить, що Степан Корпан, член ОУН, караний вже за протидержавні виступи. Корпан — твердить згадана Агенція — старався спочатку змити сліди та ввести в блуд слідчу владу, однак заломився наслідком річевих доказів та признався до вбивства. Корпан є з села Бринці біля Бірки. Аг. Вхсуд довідується, що на днях слідство покінчилося, а прокуратура окр. суду у Львові внесе вже в найближчих днях акт обвинувачення до суду. Розправа перед судом присяжних мотиме відбутися зараз після Великодня. Обвинувачуватиме віцепрокуратор Прахтель-Моравянський.

— Героїзм „націоналістів“. Молоді патріоти с. Киверці на Лучині вславилися ріжними подвигами: в м. році повибивали вікна голові кружка „С. Г.“. Ліхтанському. На початку цього року почали спроводжувати евангелістсько-го пастора та збирати на його проповіді й молення людей. А ось недавно напали вночі на дорозі на одного з порядніших громадян, кооператора П. Пилипка й так тяжко його побили, що до дому його відвезли. Треба підкреслити, що обидва пошкодовані — члени УНДО. На щось краще ці „націоналісти“ спроможтись не можуть.

— Самогубство. В Станиславові отроїлася 33-літня Осипа Гафтек, банкова урядниця. Причиною самогубства були непорозуміння з чоловіком, з яким не жила.

— Загадочний вмерлець. В придорожньому рові біля Панщини пов. Рава Руска знайшли тіло молодого чоловіка, що лежало якийсь час у воді. При вмерці не було ніяких документів, що вказували би на його назвище або походження, зате на раменах, плечах та в інших місцях були витатувані різні рисунки. Міг мати 27 до 30 літ. Правдоподібно терпів на падачку і в приступі тієї червоної недуги втопився.

— Завантажувач зловив власну безрого. З хліба залізничника Москві в Стрижові вкрали зловити вночі безрого і на дорозі пробували завантажити її на свій віз. На те надійшов Москва і бачучи, як якісь люди біджуться на дорозі з якоюсь безрогою, поміг їм витягнути живий тягар на віз. Вернувши до дому, переконався, що його безрого пропала. Негайно повідомив про це поліцію і дігвав зловити. Поліція арештувала їх і повезла їх власним возом до арешту, а Москві порадила не помагати більше нікому ладувати вночі свині.

— Відень проти лікарів жидів. Австрійська влада виступила проти жидівських і безвірноповідних лікарів, які є на службі громади. На 140 міських лікарів є 114 жидів і безвірноповідних та й ті не були жиди. Вимовили тим лікарям, що після 1925 р. здобули горожанство. Це тому, що як студенти віденського мед. факультету перед зложенням докторату підписали за яву, що не будуть старатися здобути австрійське горожанство, так як це мусять підписати всі чужинці. Хто здобув австрійське горожанство в 1918—25 рр. розглядатимуть ці справи кожен окремо. Лікарі, що й перед війною були вже австрійськими горожанами, остануть на службі.

— Проти подружка болгарки з жидом. Вука болгарського генерала Ніколаєва, Рада заручилася з жидом Мойсеєм Леві. Маз їх звінчати софійський рабін д-р Ганамель та зідмовився, коли йому стали насилати погрози. 2

навіть відпрожувалися смертю. Він скликав жидівський духовний суд і цей теж заявився проти вінчання, щоб не дати причини до виступів проти болгарських жидів. Бо вже турба напала була на авто, яким їхали заручені. Перед старшинським домом дійшло до другого нападу. Заручені дістають листи з погрозами, тому рішили повинчатися за кордоном. Леві сказав, що зрікається віри та дорожнечостей. На запит співробітника часопису „Зора“, чому він не перейшов на християнство, сказав Леві, що на його думку жидка повинна змінювати віру. Колиб його сестра віддавалася, не мав би нічого проти того, щоб змінила віру.

— Ріжні вістки. Американські бандили загрозили родині Ліндберґів вкраденням другої дитини. — В місті Лінчбург у Зл. Державах під час пожежі готелю згоріло 14 гостей. — Від 5. травня не вільно буде привозити до Німеччини заграничних тканин.

— Влячний син. В Букарешті на передмісті Лупяска 15-літній Александру Попеску при допомозі свого товариша 16-літнього Аврела Панеску вбив свого вітчима Тому Маковей, торгівця овочами і порізав ножем свою матір. Цього злочину допустився тому, що перед кількома днями родичі покарали його за якийсь вибрик.

— Обловилися на Распутіні. Як відомо, фільм „Распутін“ принесла збанкрутованій княжій родині Юсупових великий зиск. Лондонський суд признав княгині Юсупов від фільмової фірми Метро-Гольдвін-Маєр відшкодування у висоті 25.000 ф. стерлінґів за знеславлення. Тепер ще кілька десятків американських кінотеатрів відповідатимуть перед карним судом за знеславлення княгині висвітлюванням фільми „Распутін“. Якщо американські суди рішатимуть в тім самим дусі, що суд лондонський, то фільм принесе княгині знову поважну суму. Очевидно платитиме даліше фірма Метро-Гольдвін-Маєр, зате кіна будуть приневолені витягти частину фільмової тасьми, в якій роля княгині Юсупов представлена для неї образливо. Також австрійські кінотеатри заскаржила ки. Юсупов за висвітлювання фільми „Распутін“. Зачувати, що адвокати, які заступають княгиню, дістали досі поважний гонорар 15.000 фунтів.

Із судової салі.

ЗА ОУН В БЕРЕЖАНЩИНІ.

Перед лавою присяжних суддів при окр. жовому суді в Бережанах почався для 19. березня великий політичний процес дев'ятих українців з Молодича, бібрцького повіту, що їх обвинувачує прокуратор у злочині державної зради.

Обвинувачені: 1) Петро Олійник, студ. унів., 2) Микола Левіцький, абсолютент торгів. школи, 3) Михайло Баран, абсолютент гімназії, 4) Микола Труш, субект кооператива, 5) Аттіл Шидловський, римо-кат., зарібник, 6) Михайло Гетьман, рільник, 7) Гриць Левіцький, рільник, 8) Степан Коваль, рільник, 9) Осип Баран, рільник.

Акт обвинувачення звідкає, що село Молодиче, звідки кільком інтелігентним оліїніцям, що їх ОУН зуміла звербувати для своєї діяльності стало середовищем інтенсивної діяльності ОУН на терені цілого бібрцького повіту, що проявилася в низці акцій-саботажів. Ці акції вказують безсумнівно, що вони були ділом плявової й зорганізованої протидержавної акції на терені Молодича. Цю акцію зорганізував і був її моральним провідником Микола Левіцький, а виконував її Микола Труш. У Левіцького найшли цілу низку протидержавних рефератів, що їх виголошував по селах. Петро Олійник був душою акції ОУН на терені бібрцького повіту, як студент львівського університету був у безпосередньому контакті з езекутивною ОУН у Львові, привозив звідки усіх приказів й директив, був у контакті з Рогатимом і Ходоровом, а на підставі поліційних конфіденційних інформацій був районним командантом ОУН. Баран був освітнім референтом, що доказують найдепні в нього протидержавні реферати. Обвинувачені заперечили, щоб були членами ОУН і щоб провадили акцію й докликали на свою оборону цілу низку свідків.

По відчитанні акту обвинувачення цілий перший день розправа відповіли зізнання обвинувачених.

Обв. Петро Олійник заявив, що не належить до ОУН та не має нічого спільного з протидержавною акцією в Молодичі. Всі заклади акту обвинувачення не відповідають правді.

Обв. Микола Левіцький: вівів, що теж до ОУН не належить. Не міг вибачити шиб у Мохля. Не намовляв теж до цього а Труша. Скликав торговельну школу Товариства. Був членом філії „Просвіти“ в Ходорові і з того титулу виголосив реферати в Черемхові і Бортукаві. „Значіння торгівельного характеру“ й „Господарська структура України“. Б націоналістом, але

не належить до ОУН. Під націоналізмом розумію працю для свого народу на культурно-освітній ниві.

Обв. Михайло Баран також не належить до ОУН. При філії „Просвіти“ в Ходорові належали тільки студенти. До нього не належали по читальнях, але кожного разу стражили на це дозвіл з філії.

Обв. Микола Труш. Не належить до ОУН та не зробив нічого того, що йому звідкає акт обвинувачення.

Те саме зізнали обвинувачені: Аттіл Шидловський, Михайло Гетьман, Гриць Левіцький, Степан Коваль і Осип Баран.

Свідки: Юліан Лєткий, Розалія Микитюк та вчитель Роман Банець зізнають про факт свого шиб. Хто зробив — не знають. Гриць Левіцький шиб звідкає, що були летючки, щоб вільно купувати — але хто їх писав не знає.

Свід. Станіслав Геллар, командант пост. Переповідає історію розвитку організації на терені його району та на підставі конфіденційних інформацій переповідає детально факти підсудних. В Молодичу, каже він, Львівська думка мало. В дискусії з д-ром Західним, який ставить свідкові відповіді запити, заперечує д-р Західний є першим симпатизантом ОУН.

Оборона поставила внесок на покриття шиб кількох свідків на ствердження лєтності підсудних і внесок на звільнення шиб Гетьмана від обов'язку службової тайни.

На цьому розправу перервано а відмовили її до 29. березня.

КОМУНІСТИЧНИЙ ПРОЦЕС У ЛУЦЬКУ.

В моменті, коли пишемо ці рядки, закінчилися допит свідків і можна вже дещо сказати про 5-ти тижденьний перебіг цієї грандіозної політичної розправи.

Обвинувачено 57 осіб, але на салі тільки 34. Притягнуто їх до відповідальності за акційну комуністичну роботу, як членів ЦК КПЗУ та відповідальніших робітників. Значна кількість — жиди й поляки. Серед жінок — дочка одного лудського купця — Блаженірадіва.

Перебіг процесу характеризують такі риси. З самого початку обвинувачені намагались підкреслити український характер своєї роботи, хоча українців між ними дуже мало. Не прийняли акту обвинувачення польською мовою, намагалися українською текстову, наслідком чого розправа була відложена на значний час. Вони намагалися говорити українською мовою. А ось поляк-інтелігент висловив жаль, що не знав української мови, бо говорив би тільки по українськи. Про „український характер“ партії звинувачені свідчили в терен діяльності КПЗУ — всі українські землі під Польщею.

Не зважаючи на таку „українськість“ КПЗУ, українське громадянство майже повсім не цікавиться цим процесом, уважаючи його за щось таке, що стоїть поза українським життям і є зрозумілим українським змаганням.

Другою характеристичною рисою процесу є висвітлювання природи й роботи „Сельроб-Більності“. Свідок з боку обвинувачених, добре знайомий адвокат Заяць, що відомий 2-літню тюремніцтво за свою політичну роботу, доказує, що „Сельроб-Більність“ нічого спільного з КПЗУ не мала і в цей спосіб хотів реабілітувати свій звинувачення. Натомість головні свідки з боку обвинувачення в один голос твердять, що „Сельроб-Більність“ була легальною прибудовою КПЗУ, об'єднувалася з нею шляхом входження тих осіб у ЦК тої і другої партії та через своїх діячів й з фондів КПЗУ.

Нарешті характеристичним є і те, що підсудні — головні жиди й поляки — захищалися на салі дуже самопевно, а часом і агресивно, намагалися використати свої зізнання для пропаганди своїх ідей. На початку розправи навіть відповіли „інтернаціоналіст“ і попросили всіх присутніх встати, через що трибунал мусів перервати розправу.

Таку саму агресивність виявили обвинувачені під час зізнання в останній день допиту свідків посла д-ра Біляка, як свідка з боку обвинуваченого українця на предмет доказу, що торговельний повіт — унівський, що сельроб-Більність там не було та що обвинувачений працював в кооперативі, не мав часу на політичну роботу. Інші обвинувачені, ставлячи запитання д-ру Білякові, атакували УНДО за те, що воно „до“ інформації свід про голод на Україні, що почало допомогти акцію, що поборювало селянський і т. д. і ця атака велася у звичайній „на-бачці“ формі з підкреслюванням „української буржуазії“ і т. д.

Залишається промови прокуратора й адвоката, але вже й тобою можна передбачити результат розправи.

ТЕРНОПІЛЬ.

Відчит д-ра М. Глушківця, та запросини тернопільської делегатури Союзу Українських Адвокатів з'їзду до Тернополя адвокат д-р Маріян Глушківський, віцепрезидент Союзу Українських Адвокатів, і член Начальної Адвокатської Ради, в неділю 25. березня ц. р. з відчитом на тему: „Адвокатський імунітет в історичному розвою, а зокрема в сучасному польському праві про устрій адвокатури“. На відчиті було присутніх 13 адвокатів і 3 адвокатських аплікантів. У дуже цікавому, гарно опрацьованому і по ораторськи виголошеному рефераті (він появилася друком в органі С. У. А. „Життя і Право“) торкнувся д-р Глушківський проблеми значимості адвоката, як речника права при вимозі справедливості і його становища в суді та в суспільному житті, підчеркнувши етичні завдання адвоката, котрий вправді має обов'язок боронити інтереси свого клієнта, але не сміє бути його апаратом та у виконуваних своїх обов'язках не може бути ремісником. Переходячи до польського права про устрій адвокатури, обговорив референт передовими постановами ст. 3, 15 і ст. 24 цього права, які очеркують характер, становища, права й обов'язки адвоката супроти права суду і громадянства чи пак клієнтів. При цій нагоді торкнувся д-р Глушківський і окремого становища української адвокатури, зазначивши, що українське громадянство не допінє як слід значимості і ваги українських адвокатів в обороні прав нашої нації і взагалі в нашому національному житті, а вимагаючи від них багато, у відплаті дає їм дуже мало або й нічого. — По відчиті розвинулася ширша дискусія головню над сучасним приїмним положенням української адвокатури, в котрій забирали голос: посол д-р Степан Баран, д-р Брикович, м-р Гринкевич, д-р Мельник, пос. д-р Ладика, д-р Лисий і д-р Олійник та адвокатський аплікант м-р Даниїл. Сходили замінив д-р Лисий як делегат С. У. А. на тернопільську округу подякою референту за його дуже цінний відчит з побажаннями, щоби такі сходили наших адвокатів відбувалися частіше.

БУЧАЧ.

Загальні збори Т-ва „Українська Бесіда“ в Бучачі відбулися 18-го м. м. у власній домівці Т-ва. По звітах та ухваленні абсолютної уступальної Висновку вибрано новий Висновок у такому складі: д-р Роман Слюзар — голова, проф. Петрикевич Віктор — заст. гол., Дмитро Білокурський — окарбник, Іван Посацький — секретар, Бабій Борис — господар, п. Юлія Харецька і м-р

Даниїл Теодор — члени. Загальний стан Товариства слабкий, багато членів залишає з вкладками та не відчуває потреби, за переписку місячною вкладку, користати їй домівки, часописи та журнали, що для культурної людини в нинішніх часах є речю необхідною. Побажати новому Висновку, щоб оживити життя Товариства шляхом різного роду імпрез, ширших сходів членів і т. п.

Шашкевичівський концерт відбувся заходом української гімназійної молоді в Бучачі 3. березня ц. р. в театральній залі місцевої державної гімназії. Гарно обдумане вступне слово виголосив студ. VIII кл. Н. Рибак. На програму концерту крім вступного слова зазначилися: чотири пісні мп. хору, декламация, фортепианні точки, кuartет, танцюрова оркестра та інсценізація вірша „Цвітка дрібная“, виконана артистично маленькими гімназистками. Цілий концерт випав уповні удатно і був доказом, що завдяки добрій волі і праці можна власними силами дати вартісну імпрезу. Сала була заповнена батьками дітей, які брали участь у концерті, українським громадянством та професорами гімназії.

СПОРТ.

ОКРУЖНА ЛІГА.

На заг. зборах ЛЗОПН, що відбулися 25. ц. м., утворено остаточно Окружну Лігу, до якої входять: 8 клубів: Чорні, Лехія, Україна, Погонь і Б. П. Соки, Світець, Польонія (Перемішль) і Ресовія (Радів). Гасмоней, що ще кілька днів тому була членом державної Ліги, спадла остаточно до А-класу, в якій з українських дружин гратиме переміський „Сніг“. У зборах ЛЗОПН не брали вже участі представники клубів Станіславівщини, бо в Станіславові утворено окрему спорт. округу (СЗОПН).

СТАНІСЛАВІВ. ПРОЛОМ—СТАНІСЛАВОВІЯ 1:2 (1:2).

Не зважаючи на демагогію деяких людей, Пролом зумів змонтувати дружину, яка заповідається прекрасно. За „дасами“, які Пролом покинули, нема що й жалувати, бо їх знаменито заступлять інші. Склад дружини: Розловський, Андрийш, Мокловіч, Борисевич, Росик, Чаплинський, Демянчук, Призун П., Кернякевич П., Якібчук, Лискевич. Такий склад буде грати в мистецтвах. Недільними змаганнями отворив Пролом сезон Станіславова. Пролом ще впродовж „весняний“ форми, як і його противник, тому й гра велася на

„весняному“ рівні. Та проте було кілька дуже гарних і цікавих підборжкових моментів, яких і один і другий не зміг використати. Гра менш-більш вирівняна. В першій половині легка перевага Станіславові, в другій Пролому. Ворота для Пролому добув Якібчук. Виріжувати когось з Пролому марно, так як такі зазначити треба, що оборона була чужою, лілією Пролому, де Андрийш і Мокловіч по черзі. Найліпший в тій грі Чаплинський, Росик грає улюбленого противника, Борисевич заповідається дуже гарно, пад ще не зігравий, та по кількох метках буде дуже небезпечний для кожної команди. Дружини, що коло 800 осіб, дуже багата українською, яка сильна в реїмалась грою, а спеціально грізними моментами вала, що Пролом і в надалі дорогий, що Пролом — це український передовий клуб. На другу неділю (1. Спортових) в Станіславові.

ПІНГ-ПОНГ У СТАНІСЛАВОВІ.

Пінг-понгом змагання між У. С. К-ом і Союзом Коломня за мистецтво стая, округи закінчилися перемогою 5:0 у користь У. С. К-у. У. С. К. не страждає від тесства і візьме участь у краєвих змаганнях, за кт стає з шансами. Змагання Коломні — це марафон, який складає У. С. К-у на краєвих змаганнях переважно такий: Соїка П., Мурин, Даво, Миклош та Олійник. Найліпшим в дану хвилину, є безжестивно Соїка П., який вводить багато життя до гри, Мурин — найліпший технік, грає дуже свободно, Даво грає тро й мудро, Миклош — це бура без тактики, а Олійник — це типова машина, що потрапляє мислячи найліпшого з рівноваги „диканієм“. Цілім змаганням технічно і з рутинною змагальною. Публика около 20 осіб.

Листування Редакції.

Всч. о. Мих. Пляхта, Борислав-Мразиня: Прощає рішуче за довге, а до того цензура мабуть не пропустить.

Хв. Ред. „Свободи“, Ужгород: Просимо пошлати нам „Свободу“, бо від місяця не дістали ні одного номера.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Середа, 28. III. год. 8:15 Концерт П. Т. М.
Четвер, 29. III. Театр нечиний.
Театр Ріжнородностей.
Середа, 28. III. год. 7:30 веч. Представлення вибране, всі місця і пол. „Варгальо“.
Четвер, 29. III. Театр нечиний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Світ належить до тебе“
АТЛАНТИК: „Ескімо“ (фільм Петра Фройтхена, режисерія Ван Дайка).
ВАНДА: „Конгрес танцю“.
КАСІНО: „Пильний свого чоловіка“ (Возес Бері, Марія Дреслер).
КОЛІСЕИ: „Облава“, ревія „Коли світло агасе“.
КОПЕРНИК: „Я не янгол“ (Ме Вест), від год. 3—5 „Цар парів“.
МАРУСЕНЬКА: „Серце молоді“ та ревія: „Дамо, що намо!“
МІРАЖ: „Пісня пісень“ (Марк Дітріх)
МУЗА: „Прощання з гірком“.
ПАЛАС: „Пісенька Варшави“.
ПАН: „Куртизана“ (Грета Гарбо), ревія „100% перцю“.
ПАСАЖ: „Св. Францісх із Асїсі“, Католицький зїзд у Відні“.
ХІМЕРА: „Моя мрія це ти“ (Лізіана Гервей).
СВІТ: „Пісня нощі“ (Іван Кенура).
СТИЛЕВ: „Навич мене хотати“ (Рам Новаро), ревія: „Весна пробуджується“.
УТІХА: „Чоловіки та жінки“ та ревія.

Закордонне радіо.

Середа, 28. березня 1934.

Відень (506,8) 21:00 Симф. концерт, Братислава (298,8) 12:35 Концерт, Прага (470,2) 20:45 Симф. концерт, Білгород (437,3) 16:30 Пісеньки, Кенігсвустерганзен (1571) 16:00 Концерт, 17:40 Пісеньки, Ляйпциг (382,2) 14:45 Концерт, 15:20 Баллада (спів), Букарешт (212,6) 20:00 Фортепіан, 20:45 Спів, Будапешт (550,5) 13:30 19:20 Спів, 15:15 Ресітала на альтиї, 22:30 Пінг. музика, Міліно (368,6) 11:15 Легка музика, 17:10 Спів, Рим (430,8) 13:00, 22:00 Легка музика.

Четвер, 29 березня 1934.

Відень (506,8) 12:00 Концерт, 17:05 Арія з ораторії, 17:25 Фортепіан, 20:35 Камер. музика, Прага (470,2) 20:00 „Стабат Матер“ ор. Двожака, Париж (1796) 13:30

Концерт, Білгород (437,3) 20:00 Сучасна югосл. музика, Гайльсберг (291) 21:15 Ред. пісні, Кенігсвустерганзен (1571) 17:40 Шубертові твори, 20:10 Нар. музика, Мінхен (405,4) 16:00 Концерт, 17:50 Солоїсти, Москва (360,6) 17:25 „Отельо“ оп. Верді, Будапешт (550,5) 12:05, 13:30 Концерт, Міліно (368,6) 20:30 Опера, Рим (420,8) 13:05 Легка музика.

Львівське радіо.

Середа, 28. березня 1934.

7:00—8:00 Ранішня аудіція, 12:05, 12:33 Симф. музика з гр. пилт, 15:25 Збіжєва бірка, 15:30 Господарські вістки, 15:40 Фортепіан, 16:10 Для дітей: „Всюди добре, дома найліпше“, „Ісусові пташата“, 16:40 Листи та програми, 16:55 Славні артисти (клясесин, скрипка) з гр. пилт, 17:05 „Суспільне значіння дух. культури для жінок“, 17:20 Концерт, 17:50 Літер. чвертьгод. „Судний день“, 18:00 „Про пілі людських змагань“, 18:20 Всячина та гр. пилт, 18:45 Про „Вагнерового Парсифала“ (відч.), 18:58 Вибрані думки, 19:00 Трансм. з Варшави з Вел. Театру муз. містерія „Парсифал“, в перерві феїла „Про духа чеської поезії“, 21:20 Продовження „Парсифала“, в перерві Спортові вістки, 23:40 Відчит в есперанто про Пласудського

Четвер 29. березня 1934.

7:00—8:00 Ранішня аудіція, 12:05, 12:33 Війники з творів Ріш. Вагнера (гр. пилт), 15:25 Збіжєва бірка, 15:30 Господарські вістки, 15:40 Концерт (спів, органи), 16:40 Скрипка для дітей, 16:55 Страшна аудіція, 17:30 На службі милосердя, 18:00 Світове господарство, 18:05 Авд. „Господи, чому остави ти мене?“, 19:03 Вражіння з подорожі по Св. Землі, 19:15 Всячина, 19:25 Відчит, 19:40 Співовий концерт, 19:43 Спортові вістки, 19:55 Сільва рерум, 20:00 Вибрані думки, 20:02 Муз. балада, 20:15 Ред. концерт, Почт. техн. скрипка, 22:40 Дрібні органі творі з гр. пилт.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотат 5 26 50 зол.
Золотий долар 9 03—9 05 зол.
На сьогоднішній варшавській біржі мотовано такі курси: Лондон 27 08—27 07, Париж 34 95 1/2, Берлін 210 60, Ціріх 171 52, Амстердам 337 55, Прага 22 03 1/2, Міліно 45 57, Букарешт 43—44 (за 1 000), Відень 98—99 (за сто), Даніг 170—171, Бельгія 24 65 (за сто), Ньюйорк кабель 5 30 25, Ньюйорк чеки 5 30.

ЗБІЖЕ.

Ціни пар. Підмоличська
Пшениця двірська
Ячмінь двірський
Ячмінь на мліно
Ячмінь пастівний
Овес двірський
Овес збірний
Гречка на мліно
Льон
Крупи гречані

від	до
18:50	18:75
13—	13:50
10:50	10:75
9:50	9:75
10—	10:20
9:50	9:75
18:50	19:50
45—	46—
35—	37—

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для 27. III. масло 3:30, молоко — 18, сметана — 80, яйця 2:60.
Тенденція на масло, молоко, сметану і яйця удержана.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Пригада. Загальні Збори „Народньо Гостинини“ кооп. стов. з обмеж. порукою у Львові відбудуться 29. ц. м. (в четвер) о годині 5. попол. в залі стоварищення на 1. пов. при вул. Косцюшка ч. 1а.

Курс для вишколу кооперативних пропагандисток укладжує Союз Українок і Ревізійний Союз У. К. від дня 16. квітня до 16. травня ц. р. Від кандидаток вимагається середньої освіти. Близькі інформації можна дістати в доміні Союзу Українок (Львів, Підвалля 7) щодня від год. 11—1.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ФІРАНКИ, вапи найновіші, ручної роботи зол. 9— Вовняні кондри брокатові за безпін. Фрайліх, Львів, Сикстуська 21. 26/33 4—?

ШВАЙЦАРСЬКІ ГОДИННИКИ продає дешево Домбровський і Розважельський. Львів — Академічна 2. 73/53 4—10

ПРИСТУПІЮ до рентовної спілки. Зголошення до Адм. Діла під „2000 зол.“ 1313 1—1

ФОТОМАТОРИ купують у найкращій складщині в Польщі Фото-Експозителі Львів, Коперніка 10, тел. 14-21. Поспішна фотоапаратська робота в постійно чинна. Відбитим по 10 сеп. 1291 1—4

ЦІННИК обуви фірми „Ар-Ка“, Харківська 11 а: Мужеські шпінтереві 22—, анділки мужеські 3—, жіночі 28—, обцаси мужеські 1:40, жіночі 0:70. 14-21 1291 а) 5—

МУЖЕСЬКІ СОРОЧКИ неомої якості, можна найдешевше набути в крамниці „Українського Народнього Мистецтва“ Львів, вул. Косцюшка 1. 1934 4-1

СВІЧНИКИ, столикові лампи, освітлювальні начиння та жарівки у великій зборі у передсвятотичні часи — поручи найдешевше складяння у Польщі. Електробабель, Львів, Коперніка 10, тел. фон 14-21. 1291 а) 5—

З КІМНАТИ, передпояї, кухня, комфорт 90 зол. Тарновського 43. 2-5

ВИНАЙМУ вілзу комфортну, гардан, в гараж або без. Декерта 11. — Білза Городецької побіч „Маслосоюзу“. 1307 1-5

МОТОЦИКЛИ нові і вживані, ровера від 120 зол., поручає Автоспорт, Львів, Саванського 2. 1312 1-20

ЧЕСНА українка, освічена пристійна, небідна бажає познайомитися з мужескою благородної вдачі, освіченим з певною посадою до літ 48. Заточкають жарту першество. Листи до Адміністрації „Діла“, „Навустріч долі“. 1310 1-1

УПРАВА ДІВР в зимній волі пролає прегарний осередок фіззарку разом з будинками, парком, садом і ставом і поверхні 40—70 моргів. Місцевість з 2-х ниськова віддалення від сталі 10 км. Можна дістати поодинокі парцели від 400 сажнів. Оглядати можна в неділю і свята. Близькі інформації дає (жм. Річ) бачевський, Львів, Софії 19. — телефон 1312 1-1 ч. 11—44.

СОРОЧКИ спортові мужеські зол. 2-36, вишукані і продає Вирібно Біла „Реміна“ Львів, Сонішна 9. 1318 1-20

Присилайте передплату!

За безлакію відповідає Олександр Костик.

Видає Видавничий Спілка „Діла“.

З друкарні Вил. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.